

İnsan Süt Liman

– gölge06 · 04 Aralık 2016

I

İçimde bir gemi batıyor
Filikalarınız duymuyor
Çılgık çılgına bir Afrika kanıyor gözlerimde
Kan grubunuz uymuyor

Afrika diyorum
Elmas madenleri diyorum
Bilekten kesilmiş çocuk elleri diyorum
Kan... Kan... Kan...
Kara derili küçük kızlar diyorum
Pedofili diyorum
Cinsel safari diyorum
Dan... Dan... Dan...
Çocuklar diyorum
Eriyor diyorum
Ölüyor diyorum
Açlıkta n...

II

Dünya çullandı üstüme
Her yanım kızıl kan
Ayuç içlerim delindi
Yumruğumu sıkılmaktan

İç kanama gibi kanıyor Orta doğu
Her bomba kahrından parçalanıyor Filistin'de
Büyük salonlarda, büyük masalarda
Küçük adamlar barıştan söz ediyor
Çocuklar kanıyor Myanmar'da
Gazze'de...
Halep'te...
Bu vahşete dağlar ağlıyor, kuşlar ağlıyor

İnsan süt liman...
İnsan dokunmayan yılan dokunmuyor
Susuyor...
Bitti o kahramanlık masalları
Şimdi her kahraman
İlkin çocukları öldürüyor

III

Ben bu dünyadan gideyim
Dünyada benden gitsin
Alsın ne verdi ise...
Vahşeti ile zulmü ile bitsin

Çocuklar diyorum
Rengarenk gülüşleri ile, gök kuşasını kiskandıran çocuklar
Bizim kirlettiğimiz dünyada, tertemiz ağlayan çocuklar
Var mısınız?
Bu mavi gezegeni çocuklara verelim
Kan kussak bile kızılık şerbeti içtik diyelim
ldre ldre... Kirlete kirlete... Ağlata ağlata...
Böyle yaşamaktansa...
Karaltı mızı kaldıralım dünyadan
Var mısınız?
lelim...